

Full diocesà

30 de novembre del 2025

p4 — Abel Miró, nou director de l'ISCRVic

p7 — Exposició «Instruments de l'ànima. Matèria i esperit en la Catalunya medieval»

Primer Diumenge d'Advent: Esperança que neix

Comencem l'Advent, temps d'espera i d'esperança. La litúrgia d'aquest primer diumenge ens convida a vetllar i a mantenir el cor obert: el Senyor ve, i vol trobar-nos desperts, atents a la seva presència en la vida quotidiana. L'Advent no és solament per a preparar-nos per al Nadal, sinó per a renovar la nostra confiança en Déu que sempre ve a trobar-nos.

La **corona d'Advent**, amb la primera espelma encesa, és signe visible d'aquesta espera confiada: la llum creix

cada setmana, recordant-nos que Crist és la Llum que ve a il·luminar el món.

Pregària

Senyor, en aquest primer diumenge d'Advent encenem la primera espelma amb cor vigilant. Que la seva llum ens recordi que vós sou a prop, que veniu a portar-nos pau i esperança. Ajudeu-nos a preparar el camí amb amor i a viure amb alegria la vostra vinguda. Amén.

«Que el vostre vestit sigui Jesucrist, el Senyor»

Diumenge I d'Advent / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Paraules revelades a Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem. Als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del temple del Senyor al cim de les muntanyes i per damunt dels turons. Totes les nacions hi afluiran, hi aniran tots els pobles dient: «Veniu, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, que ens ensenyi els seus camins i seguim les seves rutes; perquè de Sió en surt l'ensenyament, de Jerusalem, l'oracle del Senyor.»

Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrevindran mai més a fer la guerra.

Casa de Jacob, veniu, caminem a la llum del Senyor.
(2,1-5)

Salm responsorial

Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.»
[121]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, sigueu conscients dels moments que vivim. Prou de dormir; ja és hora d'aixecar-nos. Avui tenim la salvació més a prop nostre que quan vam abraçar la fe. S'acaba la nit i el dia s'acosta. Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges. Que el vostre vestit sigui Jesucrist, el Senyor.
(13,11-14a)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Quan vindrà el Fill de l'home passarà com en temps de Noè. Els dies abans del diluvi tothom continuava menjant i bevent i casant-se, fins que Noè hagué entrat a l'arca. No s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots. Igual passarà en l'adveniment del Fill de l'home. Si hi hagués llavors dos homes plegats al camp, potser l'un fora pres i l'altre deixat; si hi hagués dues dones molent plegades, potser l'una fora presa i l'altra deixada. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Estigueu-ne segurs: si el

cap de casa hagués previst l'hora de la nit que el lladre vindria, no s'hauria adormit ni hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»
(24,37-44)

«Si el cap de casa hagués previst l'hora de la nit que el lladre vindria, no s'hauria adormit ni hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

Pelegrinantes «in spem»

Andrey Castrillón, prev.

«Pelegrins d'esperança» ha estat el lema que ha acompanyat l'any jubilar que aviat acabarem. Aquesta esperança és també la porta d'entrada a l'Advent: un camí que comença de nou i ens convida a mantenir la mirada desperta davant la vinguda del Senyor. L'evangelí d'aquest primer diumenge, extret del discurs escatològic de Mateu, ens recorda que l'espera cristiana és plena de confiança. El temps que vivim és espai de gràcia per a acollir Crist.

La imatge del diluvi evoca els moments en què la humanitat s'havia allunyat del Senyor i havia perdut el nord. Enmig d'aquella foscor, quan semblava que no hi havia res a fer, el relat bíblic parla d'una petita resta de fidels, guardada per Déu, que és signe d'un futur possible. També en el nostre temps, malgrat les adversitats i desorientacions humanes, hi batega aquesta llavor de vida que ens convida a recomençar. L'amor de Déu no s'esgota: renova, sosté i torna a donar al món un horitzó d'esperança. Com en temps de Noè, avui Déu continua oferint camins per a començar de nou. L'Advent és temps per a discernir, per a deixar que la presència divina canviï allò que ha envellit i faci créixer el que dona vida de debò. Aquesta transformació ens crida a viure amb una vigilància confiada, no pas amb neguit, i a obrir-nos constantment al pas de Déu en la nostra vida.

Així, l'Advent ens mou en el desig que la llum del Regne il·lumini el nostre camí. Som cridats a caminar amb esperança, preparant el cor per a la vinguda del Senyor i fent del nostre dia a dia un espai on Déu pugui habitar amb nosaltres. Això és possible quan som artesans de pau, sembradors de justícia i testimonis alegres de l'amor del Senyor, de qui esperem que vingui aviat a renovar el nostre món.

La imatge

Compareixen els interrogants propis de l'ésser humà: com serà el futur, què em passarà, me'n sortiré...? Els profetes de calamitats l'imaginen amb desgràcies, els profetes del Senyor el miren amb esperança. Que ressoni la Paraula després del diluvi (cf. Gn 9): Sigueu fecunds, mai més no hi haurà un diluvi, faig aliança amb vosaltres, poso el meu arc en el cel com a signe de l'aliança.

El Diluvi Universal (1530). Cercle de Jan van Scorel

Agenda

Lit. hores: Setmana III

1 dilluns

Desembre, consagrat a la
Immaculada Concepció
— Sant Eloi, Bisbe
— Sant Nahum, profeta
Is 2,1-5 / Salm 121 / Mt 8,5-11

2 dimarts

— Santa Bibiana, vg.
Is 11,1-10 / Salm 71 / Lc 10,21-24

3 dimecres

— Sant Francesc Xavier, jesuïta
— Sant Cassià, mr.
Is 25,6-10a / Salm 22 / Mt 15,29-37

4 dijous

— Santa Barbara, vg. i mr.
— Santa Ada, abadessa
— Sant Joan Damascé, prev. i dr.
Is 26,1-6 / Salm 117 / Mt 7,21.24-27

5 divendres

— Santa Elisa, vg.
Is 29,17-24 / Salm 26 / Mt 9,27-31

6 dissabte

— Sant Nicolau de Bari, bisbe
— Santa Carme Sallés, fund.
Is 30,19-21.23-26 / Salm 146 /
Mt 9,35-10,1.6-8

7 diumenge

Diumenge II d'Advent / Cicle A
— Sant Ambrós, bisbe i dr.
Is 11,1-10 / Salm 71 / Rm 15,4-9 /
Mt 3,1-12

Abel Miró, nou director de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic

Redacció

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic (ISCRVic) té nou director i inicia una nova etapa acadèmica i apostòlica. Abel Miró i Comas ha estat nomenat per a dirigir el centre docent del bisbat de Vic.

L'ISCRVic —centre adscrit al bisbat de Vic i a l'Ateneu Universitari Sant Pacià— inicia una nova etapa amb el nomenament de director de l'Abel Miró i Comas, que agafa el relleu a Marc Sureda i Jubany, i s'encarregarà de guiar

l'Institut en els reptes de futur de l'ensenyament teològic, filosòfic, humanístic i apostòlic.

Amb prop de trenta anys de trajectòria al servei de la formació universal en Humanitats, l'ISCRVic referma el seu compromís d'«apropar la riquesa cultural i espiritual de la tradició cristiana a tota persona interessada», prenent com a referent el seu caràcter acadèmic i eclesial, prosseguint amb la voluntat de diàleg amb la societat contemporània.

Tal com detalla en una salutació feta per la mateixa direcció a tota la comunitat de l'ISCRVic, Miró afirma que «les humanitats cristianes, sense deixar en cap moment de ser cristianes, s'estenen més enllà dels cristians. Són, per dir-ho d'alguna manera, una obertura pluridisciplinària a la Veritat, que abraça tant l'ordre natural (la història, l'arqueologia, la literatura, la filosofia, la història de l'art, les llengües clàssiques...) com l'ordre sobrenatural (la teologia o ciència divina)».

Abel Miró i Comas (Vic, 1990) és llicenciat en Filosofia per la Universitat de Barcelona (2012), on obtingué el premi extraordinari de final de carrera, i doctor en Filosofia per la mateixa universitat, especialitzat en filosofia medieval, ètica tomista i metafísica.

Descobrint el claustre del monestir de Ripoll

Jordi Camps, historiador de l'art i conservador en cap de l'àrea de romànic del Museu Nacional de Catalunya entre els anys 2005 i 2022, va guiar una visita, el dissabte 15 de novembre, per a conèixer el claustre del monestir de Santa Maria de Ripoll. Els participants van tenir l'oportunitat de descobrir aquest espai trapezoidal, unitari i harmònic, que actua com a nexa entre les principals dependències del cenobi i ofereix un recorregut per l'evolució de l'art medieval. Des de la galeria nord, d'estil romànic i no gaire posterior a la monumental portalada, fins al pis superior, construït entre els segles XV i XVI, que culmina aquest espai on convergeixen diferents períodes artístics.

La visita formava part de l'agenda oficial d'actes de Catalonia Sacra, que aquest any 2025 ha tingut com a eix principal els monestirs.

Aquest diumenge una vintena d'adults ingressen al catecumenat arreu del bisbat

Aquest primer diumenge d'Advent una vintena de persones majors d'edat faran a la seva parròquia el Ritu d'Ingrés al Catecumenat. Aquest ritu marca el començ del procés d'un any i mig per a rebre els sagraments de la iniciació cristiana. A més d'aquestes persones, quinze adults més rebran el Baptisme, la Confirmació i l'Eucaristia en la Vetlla Pasqual del 2026.

Per tal de preparar tots aquests ritus, la Delegació de Catecumenat va organitzar una trobada de catecúmens el 8 de novembre al Seminari. Una trentena de persones, entre elles els adults en camí de rebre els sagraments i els seus catequistes i rectors, van tenir

un espai per a conèixer-se i compartir les seves inquietuds sobre la iniciació cristiana.

Al principi de la trobada els catecúmens pogueren compartir per què havien decidit ser cristians. A continuació van tenir lloc dues xerrades sobre l'itinerari d'iniciació cristiana i els ritus corresponents. A més, els assistents van escoltar el testimoni d'una jove batejada la Pasqua passada. La trobada es clogué amb una pregària.

Agraïm a Déu aquesta crida a rebre el baptisme i demanem oracions per a aquests catecúmens, que d'aquí a un cert temps passaran a formar part plenament de l'Església de Jesucrist.

Notícies Breus

Maria, Reina de la Pau

Vic, 6-8 de desembre

Arriba la quarta edició de Maria, Reina de la Pau, al Mercat Medieval de Vic.

Horaris: dissabte, 10h-19h; diumenge i dilluns, 13h-19h.

Us convidem a venir a escriure les vostres intencions, entregar-les a la Mare de Déu i rebre un fragment de la Paraula divina.

També es necessiten voluntaris per a acollir els qui s'hi acostin. Per a fer de voluntaris, contacteu amb el tel. 621 140 086 (Alba).

Recés d'Advent per a joves

El dia 13 de desembre tindrà lloc a la Casa d'Espiritualitat Claret a Vic un recés per a joves com a preparació del Nadal.

Durant el dia hi haurà espais de silenci, xerrades, lectura, pel·lícula i convivència.

Més informació a Instagram: @delejv, per correu electrònic (joves@bisbatvic.org) o per WhatsApp (621 140 086).

Canvi de cicle en l'any litúrgic: A, B i C

ELS CICLES DE L'ANY LITÚRGIC

- Avui, s'inicia el Cicle A
- Per Pasqua i dates assenyalades, es llegeix l'Evangeli de Joan

CICLE A

Mateu

Emfatitza els ensenyaments de Jesús i el compliment de les profecies

CICLE B

Marc

Presenta Jesús com el Fill de Déu actiu i servidor

CICLE C

Lluc

Destaca la misericòrdia i la salvació per a tot el poble

Amb el primer diumenge d'Advent no sols comença un nou temps litúrgic, sinó també un nou cicle de lectures. L'Església organitza la proclamació de la Paraula de Déu en tres cicles, A, B i C, que es van alternant. Aquesta estructura té un objectiu molt clar: que la comunitat cristiana pugui escoltar, al llarg de tres anys, la major part de la Sagrada Escripura, especialment els evangelis.

Com funciona?

Cicle A: es llegeix principalment l'evangeli segons **sant Mateu**.

Cicle B: es llegeix l'evangeli segons **sant Marc**.

Cicle C: es llegeix l'evangeli segons **sant Lluc**.

L'evangeli de **sant Joan** apareix en moments especials, sobretot en el temps de Pasqua i en algunes festes. A més, cada diumenge també escoltem una lectura de l'Antic Testament, un salm i una lectura de les cartes apostòliques, que es van combinant amb els evangelis.

Per què és important?

Aquesta distribució ens ajuda a conèixer millor la Paraula de

Déu, a aprofundir en la vida i el missatge de Jesús i a viure la fe amb més coherència. Cada cicle ens ofereix una mirada diferent sobre el mateix misteri: la salvació que Déu ens regala en Crist.

Un recorregut complet

En tres anys, hem escoltat pràcticament tot l'evangeli i gran part de la Bíblia. Això ens recorda que la litúrgia és una escola de fe: cada diumenge, la Paraula ens forma, ens alimenta i ens envia a viure com a deixebles.

Què llegirem aquest any?

Avui comencen les lectures del cicle A. En aquest cicle, l'evangeli principal és el de sant Mateu. Cada diumenge, la litúrgia ens oferirà una lectura de l'Antic Testament, un salm, una lectura de les cartes apostòliques i l'evangeli corresponent. L'evangeli de sant Joan apareixerà en moments especials, com hem dit.

«La Paraula de Déu és viva i eficaç, més tallant que qualsevol espasa de dos talls» (Hebreus 4,12).

«Instruments de l'ànima. Matèria i esperit en la Catalunya medieval», nova exposició del Museu Episcopal de Vic i el Museu Diocesà de Solsona

L'exposició «*Instruments de l'ànima. Matèria i esperit en la Catalunya medieval*» ha estat concebuda pel MEV, Museu d'Art Medieval, el Museu Diocesà de Solsona, el Museu de Lleida i el Museu d'Art de Girona. Una proposta que explora com, a l'edat mitjana, els objectes materials esdevien vehicles per a la transcendència. L'exposició —comissariada per Marc Sureda i Alberto Velasco— serà itinerant, però no en els seus objectes sinó amb la idea. Cada museu reproduirà aquesta mostra seguint el mateix esquema però amb peces del seu propi fons.

La mostra explica com determinats objectes de la litúrgia cristiana van ser, en la Catalunya medieval, una via de vinculació vers Déu. «No hi ha camins sense objectes. Solem pensar que l'espiritualitat no necessita la matèria, però l'observació de la realitat ho desmenteix: avui com ahir molts objectes fan de mitjancers entre allò quotidià i allò diví.»

Anar a les arrels dels objectes i de la seva funció originària

Tot i tractar-se sovint d'obres d'una gran sensibilitat artística, aquests objectes no van ser concebuts com a obres

d'art, sinó com a instruments del culte i per a la vida quotidiana. L'exposició mostra els objectes seleccionats posant més el focus en la seva funció original que no en el seu valor estètic. La mostra permet descobrir algunes de les 90.000 peces que custodien els quatre museus i que sovint no es mostren en llurs sales, sinó que es troben en les seves reserves.

Àmbits temàtics de l'exposició

L'exposició s'articula al voltant de diversos eixos que exploren la relació entre matèria i espiritualitat:

- 1. Els sentits:** A l'edat mitjana, la litúrgia era una experiència per a tots els sentits.
- 2. El llenguatge de la matèria:** Els materials no eren triats solament per la seva riquesa, sinó també pel seu significat.
- 3. En cos i ànima:** El cristianisme entén el cos com a mitjà per a fer present Déu en el món. Per això, l'art medieval representa cossos, gestos i relíquies amb intensitat i emoció.
- 4. Finestres del cel:** Les imatges medievals no volien copiar la realitat, sinó obrir finestres cap al misteri. Els retaules i les escultures ajudaven a «veure» allò que és invisible: la presència de Déu, de la Verge Maria o dels sants.
- 5. Conviure amb el sagrat:** En la baixa edat mitjana, la fe va entrar també a les cases. Les famílies tenien petits altars, imatges o objectes devocionals que mantenien viva la presència del sagrat en la vida quotidiana.
- 6. Instruments transculturals:** Alguns objectes arribaven a Catalunya des de terres llunyanes i adquirien nous usos espirituals.

Dates d'exposició:

Museu Episcopal de Vic: del 22 de novembre del 2025 al 8 de febrer del 2026.

Museu de Lleida: del 5 de març del 2026 al 14 de juny del 2026.

Museu Diocesà de Solsona: del 27 de juny del 2026 al 4 d'octubre del 2026.

Museu d'Art de Girona: del 17 d'octubre del 2026 al 29 de març del 2027.

Viure en esperança

Romà Casanova, bisbe de Vic

Comencem l'Advent dins el Jubileu del 2025. El tema propi d'aquest temps litúrgic és l'esperança cristiana, concretada en l'espera de la celebració del naixement del Senyor, essent ajudats pels profetes que donaven alè a l'esperança d'Israel. A més, l'esperança cristiana no solament posa la mirada en la vinguda primera del Senyor, fent-se home per nosaltres i per la nostra salvació, sinó que albira la seva manifestació ple de glòria i de majestat a la fi dels segles. Donada, doncs, la coincidència en el tema propi tant de l'Advent com de l'Any Jubilar —aquest té per lema «Pelegrins d'esperança»—, farem bé d'aturar-nos a reflexionar sobre la virtut de l'esperança, tan necessària per a donar sentit a la nostra existència.

L'esperança cristiana va més enllà de l'espera i del bon desig, perquè té com a fonament la fe en Jesucrist.

L'esperança és molt més que una simple espera. Podem esperar fatídicament un esdeveniment luctuós o tenir una actitud de deixar que les coses vagin passant, sense implicar-nos-hi. Hi ha una esperança humana, que és a la base de la virtut cristiana, per la qual en tota persona hi ha el desig d'un futur millor: la felicitat tothora anhelada. L'esperança cristiana va més enllà de l'espera i del bon desig, perquè té com a fonament la fe en Jesucrist.

Dos documents pontificis ens poden ajudar a aprofundir en la virtut teològica de l'esperança. Em refereixo a la butlla de convocatòria del Jubileu del 2025 de Francesc, papa, que porta per títol *Spes non confundit*, i a l'encíclica de Benet XVI *Spes salvi*. Tots dos, ja en el títol, ens posen en relació amb el futur: «no defrauda», perquè té la certesa de l'amor de Déu que no abandona els seus fills; i «salvats

en esperança», perquè la salvació és ja un fet, però encara s'ha de manifestar en plenitud.

L'esperança, encara que ens fa mirar el futur i ens el fa descobrir com un horitzó obert a la misericòrdia i a la vida per sempre, justament per això mateix ens fa possible de viure en esperança enmig de la quotidianitat. No em resisteixo a citar *Spe salvi*: «Necessitem tenir esperances —més grans o més petites— que dia rere dia ens mantinguin en camí. Però sense la gran esperança, que ha de superar totes les altres, aquestes no són suficients. Aquesta gran esperança solament pot ser Déu [...], però no un déu qualsevol, sinó el Déu que té un rostre humà i que ens ha estimat fins a l'extrem a cadascú en particular i a la humanitat en el seu conjunt. El seu regne no és un més enllà imaginari, situat en un futur que mai no arriba; el seu regne és present on ell és estimat i on el seu amor ens aconsegueix» (31).

